

Kresťanské ponímanie politiky: Kráľom môže byť iba ten, kto uzná, že je poddaným nebeského Kráľa!

itresentieri.it

23. augusta 2019 ✚ Politika

Čo by ste si mysleli o otcovi (a je ich veľa!) ktorý by prikazoval svojim deťom ísť na omšu ... a potom sám by nešiel? Deti, pokiaľ sú malé, azda poslúchnu, ale čo potom? Potom budú robiť, čo sa im zachce: už viac nepôjdu. Výchova, ozajstná výchova, nie je iba o slovách, ale predovšetkým o svedectve. Ak chcem, aby ostatní robili určitú vec, najprv ju musím robiť ja. Na tomto princípe by mala byť postavená aj politika a vlastný zmysel autority.

Stredoveké poňatie politickej autority vychádzalo z presvedčenia, že ten, kto má moc, musí v prvom rade sám rešpektovať zákon a konať v súlade s tým, čo učí a čo reprezentuje.

Nie náhodou sa v politickom myslení stredoveku jasne rozlišovalo medzi pojmami *potestas* a *auctoritas*. Prvý znamená výkon moci, kým druhý autoritu. Politickú moc, by mala vždy posudzovať autorita, ktorá je nad ňou, aby nedošlo k posunu smerom k absolutizmu, a už vôbec nie k totalitarizmu.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Toto poňatie politickej moci, ktorá musí uznať nad sebou vyššiu autoritu, ktorá ju presahuje, bolo jasne vyjadrené v obrade korunovácie kráľov. Keď nám o tom hovorili v škole, tento rituál zosmiešňovali *ako vec patriacu do temného stredoveku, ako primitívny a antidemokratický nezmysel*. A pritom nič z toho nie je pravda. Korunovanie na základe božského práva malo jasný a vznešený pedagogický význam: kráľ mohol ukázať svojim poddaným, že je správne ho poslúchať, pretože aj on je poddaným iného Kráľa. Stručne povedané, akoby hovoril: *máte ma poslúchať, pretože aj ja poslúcham Boha. Je to rovnaký princíp, ktorým otec môže učiť svojich synov, aby boli „synmi“, ak aj on je synom Kohosi iného.* V Knihe Prísloví je napísané: *„S mojou pomocou králi kralujú a kniežatá vydávajú správne ustanovenia.“* **[1]** V skutočnosti bol kráľ pomazaný podľa obradu opísaného v Biblii pre zasvätenie izraelského kráľa. **[2]**

Rituál začali v Španielsku vizigótski vládcovia z Toleda, ktorí ako prví požiadali Cirkev, aby ich na začiatku vlády osobitne posvätila. Tomuto rituálu sa pripisovala taká dôležitosť, že v nasledujúcich storočiach sa začalo hovoriť o zázračnom pôvode kráľovského pomazania. Arcibiskup z Remeša, Hincmar (845-882), hovoril, že jeho predchodcov, svätému Remígiovi, priniesla z neba holubica posvätnú ampulku obsahujúcu olej na pomazanie. Ten istý Hincmar korunoval v roku 868 Karla Holého Lotrinského a v roku 877 Ľudovíta

II. Odvtedy králi Francúzska a Anglicka vždy boli pomazaní a korunovaní.**[3]** „V obrade zasvätenia sa ukazuje zvrchovaná Božia autorita vo zvrchovanom kráľovstve Krista, na ktorého kráľovskej dôstojnosti má kráľ podiel. Korunováciou sa panovník stáva reprezentantom Krista v štáte. Presne toto bola myšlienka Jany z Arku, keď Karlovi VII. povedala: „Budete miestodržiteľom nebeského Kráľa, ktorý je Kráľom Francúzska.“**[4]**

Ďalším prvkom, ktorý zdôrazňoval význam tohto rituálu pre posvätnosť kráľovskej hodnosti, ale aj pre jeho chápanie ako „služby Božej v prospech bratov“, bola skutočnosť, že králi Francúzska a Anglicka po korunováci kládli ruky na chorých, aby ich uzdravili. A vždy, v mene tejto „služby“ kráľovskej moci, cisár Svätej ríše rímskej po pomazaní ministroval počas omše ako subdiakon.

[1] Príslovia 8, 15.

[2] Porov: Re 1, 5; I Samuel 16, 13; Ezechiel 16, 8-14.

[3] Porov. R.de Mattei, *La sovranità necessaria*, Rím 2001, str.25.

[4] A.Michel, *Sacre des Rois*, cit. v R.de Mattei, *La sovranità necessaria*, cit., str.25-26.

Un grande insegnamento della concezione cristiana della politica: si può essere Re solo se si riconosce di essere suddito del Re dei Cieli!

▪

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/krestanske-ponimanie-politiky-kralom-moze-byt-iba-ten-kto-uzna-ze-je-poddanym-nebeskeho-krala/>